

Związek Powiatów Polskich popiera stanowisko Rządu wobec senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (druk sejmowy nr 3610). Już na etapie prac poprzedzających skierowanie projektu do laski marszałkowskiej Związek Powiatów Polskich zgłaszał swoje zastrzeżenia. W odniesieniu do obecnej wersji projektu zastrzeżenia te dotyczą:

- braku analizy skutków finansowych przyjęcia projektu. Trudno jest bowiem uznać za taką jednego zdania: „Z drugiej strony nie da się wykluczyć wzrostu wydatków na odszkodowania, jakie mogą przysługiwać uprawnionym wobec obniżenia się wartości nieruchomości, ocenianego już według kryteriów określonych na mocy projektowanej ustawy”;
- niefortunnego sformułowanie hipotezy dodawanego w art. 87 ust. 3a. Wymaga ona bowiem tego by uchwalenie planu miejscowego następowało w związku z utratą mocy przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwalony przed dniem 1 stycznia 1995 roku. Przypuszczać należy, że projektodawcy uczynili domniemanie, że każdy plan uchwalany na obszarze objętym planami, które utraciły moc powstaje w związku z utratą mocy starego planu. Tak jednak nie jest;
- propozycji odwoływania się do przeznaczenia gruntu w planie zagospodarowania, który wygaś, nie tylko w odniesieniu do obliczania wzrostu wartości nieruchomości, lecz również spadku takiej wartości w wyniku uchwalenia nowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wejście w życie ustawy w proponowanym brzmieniu pociągnęłoby zatem za sobą nie tylko zmniejszenie wysokości renty planistycznej, lecz również konieczność wypłaty odszkodowań.

Wobec powyższych zastrzeżeń uwagi wskazane w stanowisku Rządu – dotyczące braku analizy skutków finansowych oraz ograniczenia stosowania ustawy wyłącznie do przypadków wzrostu wartości nieruchomości – uznajemy za niezbędne minimum konieczne do ochrony interesów jednostek samorządu terytorialnego.